

Munkás-gólyák

A József Attila kollégium egyik földszinti szobájában találok Keresztúri Józsefet, aki immár hatodik hete vezeti a nemzetközi építőtábort, azaz most a gólyatábor. Amíg beszélgetünk, állandó a sürgés-forgás a „főhadiszálláson”: van, aki hangversenyjegyekért jön, van, aki a mozi után érdeklődik: Csillagok háborúja, vagy Filmregény, van, aki a szabadterre szeretne jegyet kapni.

— Két előadásra összesen 180 jegyet kaptunk. — mondja a táborvezető — tehát az egész tábor láthatja az Antigonét.

— Engem elsősorban az érdekelt, milyen speciális programot tudott összeállítani a táborvezetés az elsőéveseknek, mennyiben veszi figyelembe azt a tényt, hogy érettségi, katonaság után, de egyetem előtt álló fiatalok számára kell élvezhetővé tenni két hetet.

— A tábor sajátos formája — válaszol Keresztúri József — éppen abban van, hogy egyidejűleg építő- illetve gólyatábor. Ami az előbbi illeti: heti 42 órában dolgoznak a tábor lakói a DÉLÉP munkahelyein. A hagyományoknak megfelelően brigádokban folyik a munka, ezek kialakításánál már figyelembe vettük, hogy gólyákról van szó; a leendő csoporttársakat azonos brigádba osztottuk be. Ezenkívül az úgynevezett szervezett, szakmai jellegű programokkal igyekszünk előzetest adni az egyetemből, de a városból is.

— Az egyetemmel kerültek-e szorosabb kapcsolatba a gólyák a két hét során?

— Augusztus 8-án rendeztük meg a Fórumot. Itt minden gólya találkozhatott az egyetem vezetőivel, a három kar dékánjaitól kezdve a művészeti csoportok képviselőiig. Az egyetem szervezeti felépítéséről, a KISZ-szervezetről, az Egyetemi Színpad s a Táncosport munkájáról kaptak többek között információkat az elsősök, a dékának pedig külön-külön is tájékoztatót tartottak a karokon folyó képzésről. Kérdéseket előzetesen, s a helyszínen is fel lehetett tenni. Összességében elmondhatom, igen jó hangulatban zajlott le a több mint kétórás beszélgetés.

— Volt-e valamilyen különleges szempont, amely szerint összeállították a programot?

— Két napja voltunk Szikszóton kirándulni, sajnos a rossz idő miatt csak félnapos lett a túra. A JATE-VESE mintájára megcsináltuk a GÓLYA-VESE-t, aminek elsősorban játékos sportvetélkedő jellegűt adtunk. Az Aty-teri sportpálya továbbra is

heti két napra rendelkezésünkre állt, itt bonyolítottuk le a futball-, illetve kosárlabda-bajnokságot, a klubban pedig a pingpongversenyt. Vasárnap este, a VESE után táborüzet raktunk a Tisza-parton, itt a brigádok külön-külön műsorral léptek fel. Egyszóval, mint az eddigiekből is kiderül, igyekeztünk olyan programokat összeállítani, amelyek, egyrészt a tábor egészét megmozgatják, másrészt pedig a játékoságot helyezik előtérbe. Így például az ismerkedési estén, az előző napi városnézést hasznosítva, Szeged-vetélkedőt rendeztünk, de ezt is játékos formában. Az utolsó napokban „Ki tud többet az egyetemről?” címmel terveztünk újabb vetélkedőt, ami nemcsak a gólyák számára, de számunkra is jó alkalom lesz arra, hogy lezárhassuk a két hét tapasztalatait.

— Milyen hangulat volt a discol?

— A táborvezetés egyik nevelési célja: elriasztani a leendő elsőéveseket a tartalmatlan szórakozástól. Eppen ezért a mai hűg disco-zene ellenében Antidisco címmel csináltunk egy összeállítást, ahol igényesebb rockot hallhatnak a fiatalok.

Megköszönve a beszélgetést, az Eötvös kollégiumban keresem a munkából. Tóth Tibor elsőéves matematika szakos még munkaruhában üldögél. Amikor érdeklődöm, megérte-e eljönni a táborba, válasza nehezen indul.

— Végül is az van, amire számítottam. A munka nem túl nehéz: kőművesek mellett dolgozunk, kinn Tarjánban. A program változatos, érdekes. Le szoktam járni a klubba; mindent összevetve az a véleményem, hogy a táborban minden jól meg van szervezve.

Végzőre lép a szobába Gurka Dezső. Magyar-történelem szakos, Gyorsan elmondja, mennyire örül, hogy a tábor révén eljuthatott a szabadterei Antigoné előadására.

— Az egyetemista jövőt illetően volt-e valami haszna ennek a táborozásnak? — kérdezem tőle.

— Jártunk a karon, s nemcsak az épülettel ismerkedtünk meg alaposabban, de közvetlenebb tájékoztatást is kaptunk, mint a Fórumon. Nyilvánvalóan majd csak a tanév során kerülünk közelebb mindehhez, de tény, hogy jó szakirányú tájékoztatásban volt részünk.

Kívánjuk, a biztató kezdet folytatásra találjon az elkövetkezendő években.

— belányi —

„Cseregyerekek” Jánoshalmán

Jánoshalmára, a Tsz-közi Vállalathoz, immár hagyományosan július végén külföldi diákok csapata érkezik, hogy résztvegyen a betakarítási munkákban. Ebben az évben 25 krakkói, 16 potsdami és 9 nyitrai főiskolás jött el Magyarországra. Ez a szám azt is jelzi, hogy a Juhász Gyula Tanárképző Főiskoláról hány hallgató utazott az NDK-ba. Lengyelországba és Csehszlovákiába „cseregyerek”-ként. A nyári táborok főiskolásaink körében is egyre népszerűbbekké válnak. Szocialista együttműködési szerződésünk a társintézményekkel alapvető célként fogalmazza, hogy ismerjük meg egymás életét, az ifjúsági szervezetek munkáját. Ennek egyik legjobb lehetősége a cseretáborok további fejlesztése. Ugyanígy szerződés rögzítette a JGYTF és a Tsz-közi Vállalat között a munkafeltételeket, a követelményeket. Már hét éves tapasztalat bizonyítja Jánoshalmán, a tábor sikere nem a papírokon múlik, sokkal inkább azon a kollektíván, amely valóban magyaros vendég szeretettel várja a külföldi diákokat.

Ehhez a vendég szeretethez az idén az időjárás is csatlakozott, mivel július 22-től mindig nap sütésre ébredtünk. Oszibarack-szedéssel kezdődött a munka, s az első órák csalódása után — hogy a konzervgyárba szállított barack még kissé kemény — megkezdődött a verseny a csoportok között. A csoportvezetők mellett — minden csoportot egy-egy magyar főiskolás vezetett — a munkairányítók is ott voltak velünk, sőt a vállalat vezetősége is gyakran kilátogatott a gyümölcsösbe.

Ilyen látogatások után kapta a vállalat főkertésze, Kriván Péter a „Sasszem” nevet. A tábor vé-

Munkaszünetben

nabb ügyeit Pataki Sándorné, „Böbi” intézte. A háromhetes táborozás alatt bizony alaposan felszökött a benzinszámlája, s ő bebizonyította, hogy ebben az esetben a „kevesebb bizony nem elég”. Akiknek viszont mindenre, munkára és szórakozásra volt energiájuk, azok a táborlakók voltak.

Elsősorban a vállalat KISZ alapszervezete patronált bennünket, de a nagyközségi KISZ bizottságtól is nagyon sok segítséget kaptunk. Négy kilométerre voltak Jánoshalmától, a Mezőgazdasági Szakiskola gyakorló telepen, de ha szervezett programjaink voltak a vállalat autóbusszával, amivel egyébként munkába jártunk, bemehettünk Jánoshalmára. Munkaszüneti napokon ezzel az autóbusszal utaz-

kat játszottunk. Nyelvi nehézságunk nem volt, hiszen oroszul jóformán mindenki beszél, s ha ez nem ment, kézzel-lábbal torekedtünk mondandónk megértésére.

Az oszibarack leszedése után a vállalat szőlőültetvényén kötöttünk, csonkátunk és kapáltunk. Talán a kapálásnak tudható be, hogy a barátságos labdarúgó mérkőzéseken minden biztatás ellenére alul maradtunk. A csoportok munkájával, munkakedvvel nem volt baj. Witold Janowski, a lengyelek csoportvezetője elmondta, hogy már az ősszel sor készítésre volt a túljelentkezés a krakkói főiskolán a jánoshalmi táborba. Ezért került sor később szerződés módosításra is, 20 fő helyett 25-en utaztak el.

A vállalat vezetősége a tábornyitó estén célpremiúmot tűzött ki a legjobban dolgozó csoportnak. Az értékelést Kassai Béla, a vállalat párttitkára a búcsúesten tartotta meg. Mivel a csoportok teljesítménye közötti különbség minimális volt, a kilenc ezer forint célpremiúmot úgy osztották el, hogy a német és a szlovák csoport megosztva kapta az első helyet, míg a lengyelek másodikok lettek.

A háromhetes munka után még nem fejeződött be a program. A főiskolások egy hetes országjáró kiránduláson élvezték a megérdemelt pihenést. A főiskola autóbusszával járták be a Dunántúli egy részét, voltak Pécsen és Balatonnál, Veszprémen és Budapesten. Kissé szomorúan, de azzal búcsúztunk, hogy biztos találkozunk még, visszatérnek barátaink. Mint, ahogy a tábor második hetében egy tavaly itt járt lengyel főiskolás Leszek Garga tette. Azzal látogatta meg a tábor, hogy szeretne egy pár napot itt dolgozni, mert tavaly nagyon jól érezte magát. Egy héten keresztül valóban becsületesen dolgozott.

Végezetül mi is szeretnénk megköszönni munkájukat, a főiskolának a tábor szervezését, a Tsz-közi Vállalat vezetőségének és dolgozóinak fáradozását és Jánoshalma nagyközség állam- és társadalmi szerveinek a segítségét.

A TÁBORVEZETŐSÉG

Gyorsfénykép

Szeptember 2-án ünnep volt a kollégiumban. Az üvegajtón köszöntő mondat, bent a falakon gólya-szemét simogató rajzok, fotók, mindenütt siető-, munkálkodó, az érkező elsőöket fogadó kollégisták.

Este 7 órakor kollégiumi ünnep volt a Mórban. Az egyetemista, kollégista életmódról, a szakmára való felkészülésről, az önképzés lehetőségeiről, az igényességéről, a közösség összetartó, védettséget jelentő erejéről beszélt a kollégiumi titkár.

Az igazgató felidézte a múlt kollégiumi mozgalmainak haladó hagyományait, melyekből a ma kollégiuma is építkezik. Felelevenedett a reformáció tudós kollégiumainak autonómiára

épülő, a haladó gondolatokat mindig elsőként magába fogadó élete. Derűtséget keltettek a múlt század végén francia mintára szervezett budapesti Eötvös Kollégium felvételi vizsgáinak gólya-ugratól, de tiszteletet az Eötvös tudós nemzedéket nevelő, rendkívül magas szintű oktató-tanulmányi munkája.

Később a szobák leendő kisközösségeivel ismerkedtek a szeniorok, a diákvezetők, az idősebb kollégisták.

(A Móra Kollégiumba érkezett 57 elsőéves bölcsész-, 13 joghallgató és 10 NDK-beli hallgató fogadásáról következő lapszámunkban részletesen beszámolunk.)

Wenczel Zsuzsanna, V. éves bölcsész hallgató, a kollégium titkára köszönti az elsőöket

A farszító munka utáni megérdemelt pihenés

leménye szerint tíz méterről kiszúrja a fán véletlenül fenn felejtett barackot. Persze a főkertész nem volt olyan szigorú... Mint ahogy a vállalat vezetőségétől is mindig megértést, segítséget kaptunk. Horváth György termelési igazgatóhelyettes volt a tábor irányítója és felelőse. Nem tudtunk olyan messze dolgozni a falutól, hogy minden nap ne jött volna ki megnézni, redben van-e szénánk. A mindennapos apró és leghaládatla-

tunk el Kunihértóra, Kalocsára és Szellidre. A Haladás MgTsz KISZ-alapszervezete mellett, akikkel már évek óta jó kapcsolatban vagyunk, a Petőfi MgTsz kiszelei is meghívtak bennünket egy közös ismerkedési estre.

A meghívások mellett mi is szerveztünk programokat, ebben a táborban hagyományosak az úgynevezett nemzeti estek. Egy-egy csoport bemutatta főiskolájuk életét, városukat, dalokat tanultunk és természetesen so-

Közművelődési speciális kollégium a JATE-n

Az új tanév küszöbén, amikor többek között a közművelődési és közeleti tevékenységre is felhívjuk hallgatóink figyelmét, úgy gondolom helyénvaló beszámolni az elmúlt tanévben e téren elért sikerekről és eredményekről. Annál inkább is meg kell ezt tenni, mivel a Népművelési Intézet által Szászbékon május hónapban megtartott értekezleten a felsőoktatási intézmények ilyen irányú munkáját értékelve kiemelték a JATE-n folyó közművelődési és téli gyakorlati tevékenységet.

Külön kiemelték Balogh Iván joghallgatónak a gyakorlatról írott beszámoló dolgozatát, de dicséretben részesítették Balogh Magdolna, Báthory Márta, Rossi Ibolya, Sarkadi Nagy Zsuzsanna bölcsészhallgatók és Kiskasza Margit, Varga Mihály joghallgatók munkáját.

Az elmúlt tanévben 63 hallgató vette fel speciális kollégiumként ezt a tárgyat, akik közül

42-en vettek részt a 10 napos téli falusi közművelődési gyakorlaton; 15 joghallgató, 16 bölcsész és 11 TTK-s hallgató. A hallgatók Bács-Békés és Csongrád megye kis falvaiban, és kísérletképpen Baranya megye 5 községében dolgoztak.

A gyakorlatra utazó egyetemisták már november hónapban előgyakorlaton vettek részt, hogy itt tartózkodásuk során megismerkedjenek annak a községnek a vezetőivel, ifjúságával, problémáival, ahol majd dolgozni fognak.

A hallgatók dolgozataikban sok értékes és érdekes problémára hívják fel a figyelmet. Így többek között a falun élő értelmiség népművelői tevékenységére. Tapasztalataik azt mutatják, hogy a falvakban az értelmiség különféle rétegei nem egyforma súllyal és érdeklődéssel vesznek részt a közművelődés munkájában. Pedig óriási a felelősségük, nagyon sok múlik munkájukon. Ok azok,

akik a falu jövőjének alapját képezik, formálják az emberek szemléletmódját, igényeit megújítják, s ismereteiket gyarapítják.

Erre a munkára fel kell készíteni az egyetemi ifjúságot. A kívánatos az lenne, ha a hallgatók már egyetemi éveik alatt aktívan bekapcsolódnának városunk, megyénk közművelődési és közeleti munkájába. Az egyetemi KISZ-szervezettel karöltve olyan kis közösséget szeretnénk kialakítani, amely személyes példaadásával, életvitelével, szellemi frissességével és nem utolsósorban politikai érettségével képes hatni nemcsak a közvetlen környezetére, hanem a hallgatók nagyobb táborára is.

Ezúton is kérjük hallgatóinkat vegyenek részt minél többen a Szegeden és környékén végzendő közművelődési munkákban, valamint a 10 részből álló elméleti előadásokon.

GRUBER LÁSZLÓ